

Tot alles is voltooid

Peer Verhoeven

In wat er onder de naam *ontspullen* - weer zo'n nieuwe zoals *consuminderen* en *onthaasten* - gedacht en geschreven wordt over minder 'hebben en halen' en meer 'ervaren en beleven' wordt bij herhaling gesteld dat met name de overheden nog steeds wedden op de productie- en consumptiemaatschappij en alles wat daarmee vast verkleefd is. Huiveren voor het nieuwe lijkt ook bepaalde kerkelijke overheden eigen.

Moed

'Ik beeld me echt niet in dat ik er in het leven al ben. Wat ik wel doe is: proberen te vergeten wat achter me ligt en te reiken naar wat voor me ligt, waartoe ik me geroepen voel.'

Dit schreef Paulus aan de oudste Europese christengemeenschap gevestigd in het Griekse Filippi.

Als volk de moed hebben opnieuw te beginnen nadat stad en land, misschien door eigen schuld, veel geleden hebben.

De moed hebben om - zoals de overspelige vrouw in het opvallende verhaal van Johannes - na 'een verleden' opnieuw te beginnen.

De moed hebben om een misstap die iemand heeft gemaakt zo'n mens niet levenslang te laten achtervolgen.

Bezinnen

Het verleden respecteren; niet heilig verklaren. Het was mensenwerk!

Telkens weer opnieuw de draad oppakken. Het kost een mens wat!

Erop vertrouwen dat wat je doet ergens toe dient, ergens gedijt. Je moet erin geloven!

Zo doen!

Heb aandacht en gevoel voor het gegeven leven; voor het ritme van de seizoenen, van licht en donker, uitgelaten en ingetogen.

Heb oor en oog voor wat en wie je bent: een bezig wezen dat gezien wil zijn maar ook rust en stilte zoekt en uiteindelijk berusten moet.

Leef in het besef dat liefde verder reikt dan her en der, hier en nu en dat in het goede wat je doet straks - wie weet hoe - God blijken zal.

Gebed

Lang en intens zoeken we naar U en vinden U niet - we speuren tot in de hoogste hoogten, de verste verten

en treffen U tenslotte diep in onszelf, in een hart dat klopt van leven en meeleeft met wat echt en oprecht is, wordt geraakt door lief en leed en ontroerd door lach en traan -

dat het leven aanvoelt als een wonder gegeven, zich hecht verbonden weet met alwat is en alwie zijn en dat ons U, mijn God, laat voelen en beleven

voor tijd en eeuwigheid.

Nieuw leven

Het wordt lente; nieuw leven op komst. - Hoor de vogels zingen; de wind, je eigen adem. Luister naar de mensen; hun juichen, hun klagen.

De natuur fleurt op; meer licht aan de hemel. - Takken botten uit, bloemen staan in bloei. Laat je hart spreken en breng licht en warmte.

Deze tijd daagt uit tot actie en bedrijvigheid. - Kom in de benen en neem bij de hand die zelf niet kunnen, hier vreemd zijn, verdwaald en ga met hen mee zover het kan.

Danken

Bidden en danken om het vertrouwen dat mensen in de dagelijkse omgang spontaan in ons oproepen.

Bidden en danken om al die mensen

in onze kerkgemeenschap die een licht zijn op onze levensweg, bron van hoop.

Bidden en danken voor al het goede dat mensen doen; voor - wat er ook gebeurt - het vaste geloof in de liefde die het laatste woord heeft.

Met liefde

Net zomin als een plant, kunnen we de geschiedenis voor de gek houden.

We kunnen haar water geven, elke dag met veel geduld, met begrip, bescheiden én met liefde.

(Naar Václav Havel)

De zeep-kristallen ronde bollen met kleuren van de regenboog zwevend door de wind gedreven verweg, soms wel hemelhoog.
(beelden en tekst: Joke Franken-Withagen)